

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۶/۰۹/۰۷

محمدسمیع صادق

د پردې ښار باران

لنډه قصه

په کډه کې به له ښاره هر څه یوسي، خو باران بې څنگه وري؟ له ورځو به اوبه په هر ځای کې توپیري، خو باران صرف په هغه ښار کې اوريدی چې دی ترې ولاړی. د باران سره ئې له پخوا څخه ډېره مینه وه. دومره، چې کله کله به ئې فکر کاوه باران له اسمانه را اورېدونکي څاڅکي نه دي، بلکه د ژوند هغه وري قطري دي چې د وخت له ها غاړې څخه بېرته را ستنېږي، لکه اسمان چې همدا زموږ ژوند زر ټوټې کړی وي او د رڼو، ځلېدونکو ټوټو په بڼه ئې پر مخکې شیندي.

باران ښکلی وي، اوري پر ښار، خو په انسان کې دننه یو څه لندوي. د څاڅکو د قدمونو ږغ ئې د زړه درزا لندوي. په خپل ښار کې بې چې باران وو، ده به د کورونو برښو ته پناه نه ورله، تر هغو لاندې به نه درېدی. کرار کرار به روان وو. پوهېدئ به چې پر کوم سړک به نري لښتې جوړېږي، چې دی پکښې وځغلي، د کومې ونې لاندې به له لندو خاورو د مشکو بوی را پورته کېږي، لکه د مځکې د ساه وړم، چې د سینې تر غولې تېر سي. پر کوم زاړه دېوال به د باران اوبه د رگونو غوندي لاري جوړوي، او د کوم پارک پر تش زرغون بېنچ به د باران څاڅکي واړه ښوونه جوړوي، لکه د اسمان ورو سترگو چې تنکې پلوشې په غېږ کې نیولي وي.

د ښار او باران ترمنځ یوه پټه مینه وه. باران چې به پر ښار لاسونه را تاو کړه، د محبوب غوندي به د ښار ټول وجود وغوړېدی، کوڅو به ئې رنګ واخیست او دېوالونو به ئې عطرونه وشیندل. ده ته داسې ښکارېدل لکه ښار چې یوازې په باران کې خپله ژبه پیدا کوي او له باران سره پټ د مینې رازونه فقط له ده سره شریکوي. بس، یوه ورځ مجبور سو چې خپل ښار پرېږدي.

کلونه تېر سول. دی ډېر لیرې په یوه بل ښار کې اوسېدی. ښکلی، پاک، غلی ښار. پراخ سړکونه، دنگي ونې، روښاني کرکي، په ترتیب جوړ سوي پارکونه. خو دا ښکلاوي د ده تر سترگو رسېدې، تر زړه نه. یو ماښام چې له دفتره راووت، ناڅاپه باران پیل سو.

ودرېدی. څاڅکي چې پر مخ ولګېدې، شوندي ئې د مسکا په تمثيل لږ وغځېدې. تر عمرونو وروسته باران بیا لمس کړی وو. بېرته پلې روان سو. هماغه یخي څاڅکي. هماغه لنډه هوا. هماغه د سړک پر غاړې د خادو ځلېدونکي څراغونه. هماغه له ونو څخه څڅېدونکي اوبه. خو څو قدمه وروسته ئې موسکا ورو ورو ټوله سوه.

دی د یوه پارک څنګ ته ودرېدی. باران پر شنو پاڼو اورېدی. مخامخ یو ښکلی بېنچ لندېدئ. لیرې د کورونو په کرکيو کې ژر څراغونه بل وه. د دغو دنگو ودانیو په کرکيو کې ناستو د خوب د څراغونو رڼاوو باران لیدي خو ورته کتل ئې نه. هر څه هماغسې وه. خو ده ته هیڅ څه هم اشنا نه ښکارېدل.

ودرېدی. لاس ئې اسمان ته ونیوی. څو څاڅکي ئې په ورغوي کې سره ښه سول. تر ډېره ئې ورته وکتل. بیا روان سو.

د پاڼو شمېره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پټه له موږ سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرلو مخکې په څېر و لولئ

له یوې کوڅې بلي کوڅې ته. له یوې لارې بلي لارې ته. اوبه ئې له ورېښتانو څخه تر غاړې را روانې وې، کالي ئې لاندې، بوتونو ئې له اوبو ډک، جړپي ئې خيشتې سوي. لکه په یو شي پسې چې گرځېدی.

قدمونه ئې عقل په پردې ښار کې روان کړی ول، خو زړه ئې د خپل ښار په باران کې گرځېدی. د ده د ښار په باران کې کوڅې لندېدې. د دوی د کور بامونه لندېدل، تر ناو لاندې به له خټو ډکو اوبو کې رنګېدې. د ملګرو د کورنو دروازې لندېدې. پر هغو ځورنډي څرې پندې پردې لندېدې. هغه پارک لندېدی چې د ځوانۍ بې مقصده ماښامونه ئې پکښې تېر کړي وه. هغه سړک لندېدی چې یو وخت به د دوستانو سره په منډو کې هېڅ نه ختمېدی. هلته باران د ده ټول ژوند لنداوه. دلته له بارانه سره تړلې د ده هېڅ قصه نه سته.

پر کومو کرکيو چې څاڅکي ښوېږي، تر شا ئې دی هېڅ څوک نه پېژني. پر کومو لارو چې اوبه بهېږي، هلته د ده د قدمونو کومه نښه نه سته. دی د یوه پردې کور تر برنډې لاندې ودرېدی. مخامخ باران پرله پسې اورېدی.

په فکرونو کې ډوب سو، ښايي همدا اوس هلته هم باران وي. زړې کوڅې به لندېږي. هغه ونه به اوس هم ولاړه وي چې ريښو ئې د مشکو خوشبو خپړوله. د پارک پر هماغه بېنچ به د اسمان سترګې اوس هم پرتې وي. ښار ته به ښايي دا هم نه وي معلومه چې د ده پر باران مين يو سړی اوس زرګونه ميله ليري د بل چا تر برنډې لاندې ولاړ دی. د شپې چې کور ته ورسېدی، لاندې کالي ئې بدل کړل، کرکۍ ئې خلاصه کړه. باران ته په کتو سو.

د موټرانو په څراغونو کې باران د رڼاوو په وړو وړو ټوټو اوښتی وو، په زرګونو غمې به يوه شېبه ځلېدل، بيا به په تياره کې پر تور سړک ورکېدل، لکه د انسان د ژوند شېبې .

په دې پردې ښار کې اوبه له اسمانه را اورېدې، خو باران زرګونه ميله ليري، پر يوه زاړه ښار اورېدی.

محمدسميع صادق